

Prop. 50 S

(2010–2011)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 10. desember 2010,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

EU vedtok 15. mars 2006 direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett med endring av direktiv 2002/58/EF (datalagringsdirektivet). Fristen for gjennomføring av direktivet for EUs medlemsstater var 15. september 2007. Direktivet åpner for en utsatt gjennomføring av lagring av data knyttet til Internett, bredbåndstelefon og e-post til mars 2009.

Beslutning i EØS-komiteen er ennå ikke fattet. I og med at gjennomføring av direktivet nødvendigvis gjør lovendringer, er Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grl. § 26, annet ledd. For ikke å forsinke ikrafttredelsen legges det opp til at Stortinget gir sitt samtykke på forhånd til deltakelse i EØS-komiteens beslutning

Justisdepartementet legger i dag frem en lovproposisjon med de nødvendige lovendringer, jf. Prop. 49 L (2010-2011).

Utkast til beslutning i EØS-komiteen og direktiv 2006/24/EF i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om datalagringsdirektivet

EU vedtok i 2004 en deklarasjon om bekjempelse av terror (Declaration on Combating Terrorism). Bakgrunnen for denne deklarasjonen var blant annet terrorangrepene i Madrid i mars 2004. I deklarasjonen blir behovet for felles virkemidler for å bekjempe terror understreket, og Rådet blir blant annet bedt om å komme med forslag til etablering av felles regler for lagring av data fremkommet ved bruk av elektronisk kommunikasjon. Et forslag til rådsbeslutning om datalagring ble fremmet av Sverige, Storbritannia, Frankrike og

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

Irland i april 2004. Rådsforslaget ble avvist av Europaparlamentet i september 2005, blant annet på grunn av at forslaget var fundert i artikkel 31 og 34 i EU-traktaten, under den såkalte «tredje søyle», som omhandler samarbeid på justis- og innenriksområdet. Europakommisjonen fremmet i september 2005 et forslag til direktiv med den begrunnelse at regler for datalagring hører hjemme i det indre marked. Forslaget fra Kommisjonen ble etter forhandlinger med Parlamentet og Rådet endret på enkelte områder, og endelig vedtatt i mars 2006.

Det fremgår av direktivets artikkel 1 hva som er formålet med direktivet, nemlig å harmonisere medlemsstatenes regler for lagring av data fremkommet ved bruk av elektronisk kommunikasjon, med den hensikt å sikre at disse dataene er tilgjengelige for etterforskning, avdekking og rettsforfølging av alvorlig kriminalitet. Det fremgår videre av artikkelen at det er trafikkdata, lokaliseringsdata og abonnements- og brukerdata som skal lagres. Hensikten er å gi justismyndighetene et verktøy for å avdekke, etterforske og straffefølge alvorlig kriminalitet.

Direktivet legger klare føringer for hvem som skal lagre, og hva som skal lagres. Det skal lagres en mengde data som er nødvendige for å spore og identifisere kilder til en kommunikasjon, dato, tid, sted og varighet. Dette gjelder trafikkdata, lokaliseringsdata og abonnements-/brukerdata som fremkommer ved bruk av elektronisk kommunikasjon som fasttelefoni, mobiltelefoni, Internett-tilgang, e-post og bredbåndstelefoni. Også data som sier noe om type kommunikasjon og hvilket utstyr som benyttes, skal lagres. I tillegg skal data knyttet til tapte anrop lagres (unsuccessful call attempt). Innholdet i kommunikasjonen skal ikke lagres.

Det er tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett som skal lagre. Hver enkelt tilbyder skal lagre de data som fremgår av opplistingen i direktivet, og som produseres når de selv utfører sin tjeneste, det vil si data de har tilgjengelige. Tilbyderne skal ikke etablere systemer for å kunne lagre data som de ikke har tilgjengelige ved produksjon av tjenester per i dag. Direktivet inneholder også visse krav til informasjonssikkerhet hos tilbyder.

Direktivet overlater til nasjonale myndigheter å ta nærmere stilling til flere viktige spørsmål. Dette gjelder bl.a. spørsmålet om tilgang til og utlevering av data som lagres. Det fremgår av artikkel 4 at det er kompetente myndigheter som i særlige saker og i henhold til nasjonale regler skal

få tilgang til data. Lagringstiden skal i henhold til direktivet være mellom 6 og 24 måneder. Det fremgår videre at nasjonale myndigheter skal utpeke noen til å føre tilsyn med lagringen og sikkerheten til data. Direktivet sier ikke noe om valg av teknologi for lagringen eller om kostnader.

Direktiv 2002/58/EF, kommunikasjonsvernordningen, blir endret som følge av datalagringsdirektivet. Kommunikasjonsvernordningen setter regler for hvordan ekomsektoren skal behandle trafikkdata og lokaliseringsdata som oppstår i forbindelse med produksjon av elektronisk kommunikasjon. Slike data skal slettes eller anonymiseres når de ikke lenger er nødvendige for fakturerings- eller kommunikasjonsformål. Kommunikasjonsvernordningen åpner for at det kan gjøres unntak fra denne regelen dersom det er nødvendig og forholdsmessig å gjøre det i et demokratisk samfunn, med det formål å sikre offentlige formål som for eksempel nasjonens sikkerhet, forsvar, etterforskning, avdekking og rettsforfølging av kriminelle handlinger. Flere medlemsstater hadde med grunnlag i dette innført regler om datalagring.

Fristen for gjennomføring av datalagringsdirektivet var 15. september 2007, med en utsettelse til 15. mars 2009 for data knyttet til Internett.

I henhold til artikkel 14 i direktivet skal EU-kommisjonen innen 15. september 2010 legge frem for Europaparlamentet og Rådet en evaluering av gjennomføringen av direktivet og dets innvirkning på økonomiske virksomheter og forbrukere. Denne evalueringen er forsinket, og det er ikke kjent hva konklusjonene i rapporten vil være.

3 Konstitusjonelle forhold

For di gjennomføring av datalagringsdirektivet i norsk rett vil nødvendiggjøre lovendring, må Stortinget gi sitt samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnloven § 26, annet ledd.

For å hindre at Norge forsinkes ikrafttredelse av beslutningen, fremmes det forslag om at Stortinget gir sitt samtykke før EØS-komiteen treffer sin beslutning. Det vil dermed ikke være nødvendig for Norge å ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved beslutning i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til beslutning i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra det utkastet som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

4 Beslutningen i EØS-komiteen

Utkastet til EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler.

I innledningen vises det til EØS-avtalen, særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen. *Artikkel 1* slår fast at vedlegg XI endres. *Artikkel 2* fastsetter at teksten til direktiv 2006/24/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet. *Artikkel 3* slår fast at beslutningen trer i kraft forutsatt at EØS-komiteen har motatt alle meddelelser etter avtalens art 103 nr. 1. *Artikkel 4* slår fast at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

5 Høringen – forholdet til menneskerettighetene

Samferdselsdepartementet, Justisdepartementet og Fornyingsdepartementet sendte 8. januar 2010 på alminnelig høring et forslag til hvordan datalagringsdirektivet kan gjennomføres i norsk rett. Høringsfristen var 12. april 2010. Det kom inn over 130 innspill i tillegg til flere innlegg på Samferdselsdepartementets blogg. Det ble også arrangert høringsmøter om saken.

En av hovedinnvendingene mot datalagringsdirektivet som fremkom i høringsrunden, er at det stilles spørsmål ved om direktivet er i strid med Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK). Det følger av lov av 21. mai 1999 nr. 30 (menneskerettsloven) § 2 at EMK skal gjelde som norsk lov. Det er først og fremst artikkel 8 i EMK om retten til privatliv og familieliv som berøres av datalagringsdirektivet. Det er særlig spørsmålet om lagringen av data kan rettferdiggjøres etter EMK artikkel 8.2, som høringsinstansene er opptatte av. EMK artikkel 8.2 lyder:

«Det skal ikke skje noe inngrep av offentlig myndighet i utøvelsen av denne rettighet unntatt når dette er i samsvar med loven og er nødvendig i et demokratisk samfunn av hensyn til den nasjonale sikkerhet, offentlige trygghet eller landets økonomiske velferd, for å forebygge uorden eller kriminalitet, for å beskytte helse eller moral, eller for å beskytte andre rettigheter og friheter».

Politiet ga i høringen uttrykk for at datalagringsdirektivet er helt nødvendig for å kunne bekjempe

alvorlig kriminalitet. Politiet viser til at manglende innføring av direktivet kan svekke myndighetenes muligheter til å vareta borgernes trygghet, frihet og å oppklare alvorlig kriminalitet. Det har imidlertid av mange andre høringsinstanser blitt stilt spørsmål om hvor nødvendig dette direktivet er for å bekjempe alvorlig kriminalitet, og om det er egnet for å nå dette målet.

Det ble videre i høringsrunden av svært mange høringsinstanser påpekt de betydelige personvernutfordringer som er knyttet til lagring av store mengder kommunikasjonsdata for hele befolkningen. Hovedinnvendingen fra personvernorganisasjonene er at plikten til å lagre data kan bidra til å redusere det vern av personlig integritet som er en del av rettsstatens rammer. Obligatorisk lagring av data vil av mange kunne oppleves som en integritetskrenkelse.

Også konkurransen innenfor markedet for elektronisk kommunikasjon har vært gjenstand for diskusjon i høringsrunden. Det vil kunne bli skjevheter i konkurransen til tross for at formålet med direktivet er å harmonisere. Hovedårsaken til det er at direktivet omfatter noen tjenester og teknologiske plattformer, og ikke andre. Alle de nevnte problemstillingene; forholdet til EMK, politiets behov for data til kriminalitetsbekjempelse, personvern og konkurransen innenfor elektronisk kommunikasjon er ytterligere drøftet i lovproposisjonen, jf. Prop. 49 L (2010-2011).

6 Reservasjonsretten i EØS-avtalen

På bakgrunn av den diskusjon som har vært i ulike deler av samfunnet om hvorvidt Norge bør reservere seg mot innlemmelse av datalagringsdirektivet i EØS-avtalen, gis det nedenfor en nærmere redegjørelse for mulige følger ved bruk av reservasjonsretten.

EØS-avtalen artikkel 102 forutsetter at det innen EØS skal være et felles regelverk. Derfor skal EØS-komiteen treffe beslutning om endring i et vedlegg til avtalen så nær som mulig i tid etter at EU har vedtatt nytt regelverk. Ved uenighet mellom partene i EØS-komiteen kan den berørte del av vedlegget midlertidig settes ut av kraft.

EØS/EFTA-statene har dermed en rett til å reservere seg mot nye EU-rettsakter. Nye rettsakter som blir vedtatt i EU, blir del av EØS-avtalen ved at EØS-komiteen fatter vedtak om å sette den aktuelle rettsakten inn i det relevante vedlegg til EØS-avtalen, jf. avtalens artikkel 98. Denne beslutningen må treffes ved enstemmighet, jf. artikkel 93 nr 2. Det må således være enighet mellom EU

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

på den ene siden og samtlige EØS/EFTA-stater på den andre siden, om å gjøre en ny EU-rettsakt til en del av EØS-avtalen. Det er dette enstemmighetskravet som gjør at hver av EØS/EFTA-statene har reservasjonsrett. Dersom en av EØS/EFTA-statene ikke ønsker å gjøre den aktuelle rettsakten til en del av EØS-avtalen, vil den kunne oppnå det ved ikke å stemme for endringen av avtalen.

Reservasjonsretten har hittil ikke vært benyttet. Det finnes derfor ikke noe erfaringsgrunnlag å trekke på når det gjelder hvilke politiske, rettslige og praktiske følger bruk av reservasjonsretten vil ha. Professorene Finn Arnesen og Fredrik Sejersted har i tilknytning til datalagringsdirektivet utarbeidet to utredninger som belyser reservasjonsretten. Den første er avgitt 6. juni 2008 på oppdrag av IKT-Norge, og den andre, som er gitt på oppdrag av Samferdselsdepartementet, er av 29. januar 2009. Begge utredninger er offentlig tilgjengelige på regjeringens hjemmeside og overleveres Stortinget som utrykte vedlegg.

På bakgrunn av utredningene og departementets egen vurdering av spørsmålet vil det i det følgende bli redegjort nærmere for reservasjonsretten i EØS-avtalen artikkel 102 og hvilke mulige følger en reservasjon mot datalagringsdirektivet kan få for EØS-samarbeidet. Når det gjelder andre følger en reservasjon kan få, herunder følger for politi- og påtalemyndighetens arbeid, vises til Prop. 49 L (2010-2011). Dette behandles ikke her.

6.1 Følgene av å nytte reservasjonsretten

Reservasjonsretten følger av EØS-avtalens artikkel 102, jf. ovenfor. Artikkel 102 fastsetter også de umiddelbare følger av å reservere seg mot innlemmelse av en rettsakt. Det følger av artikkel 102 nr. 5 at utøvelse av reservasjonsretten fører til at «den berørte del av vedlegget (...) betraktes som midlertidig satt ut av kraft», med mindre EØS-komiteen bestemmer det motsatte. I fravær av slikt vedtak inntreer suspensjon av den berørte del av vedlegget automatisk. Artikkel 102 nr. 6 fastsetter at de praktiske følger av opphøret etter nr. 5 skal drøftes i EØS-komiteen. Rettslig sett er det imidlertid ikke nødvendig med slik forhåndsavklaring for at suspensjonen etter nr. 5 skal tre i kraft. Suspensjonen gjelder helt til spørsmålet mister sin aktualitet, for eksempel fordi EØS/EFTA-siden aksepterer rettsakten, eller EU-siden aksepterer nødvendige endringer, eller fordi partene blir enige om å bringe den til opphør.

Den direkte rettslige konsekvensen av å benytte reservasjonsretten er at de berørte deler av det relevante vedlegget midlertidig blir satt til

side. Spørsmålet om hva som er den berørte del av vedlegget, kan man i prinsippet bli enig om i EØS-komiteen. Dersom komiteen ikke kommer til enighet, vil omfanget av suspensjonen måtte avgjøres basert på en tolkning av EØS-retten. Dette spørsmålet kan ikke bringes inn for verken EU-domstolen eller EFTA-domstolen. Det kan dermed ikke bli rettslig prøvd. I praksis vil i en situasjon hvor det ikke oppnås enighet om hva som skal ansees som berørt regelverk, beslutning tas av EU-siden.

6.1.1 Mulige virkninger for markedet av å nytte reservasjonsretten

Dersom Norge reserverer seg mot innlemming av datalagringsdirektivet i EØS-avtalen, vil det være vedlegg XI om elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnet som blir berørt.

Vedlegg XI om elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnet er et omfattende vedlegg som er delt opp i fire deler:

- telekommunikasjonstjenester (dvs. elektroniske kommunikasjonstjenester),
- posttjenester,
- databeskyttelse og
- informasjonssamfunnstjenester.

Databeskyttelse og personopplysningsvern

Datalagringsdirektivet har en side til elektroniske kommunikasjonstjenester og en side til personvern. En naturlig plassering av datalagringsdirektivet, dersom det innlemmes, vil være i den delen av vedlegget som regulerer databeskyttelse. Datalagringsdirektivet inneholder en mindre endring av direktiv 2002/58/EF om kommunikasjonsvern, og er derfor direkte forbundet med dette direktivet. Videre henviser datalagringsdirektivet i fortalen til direktiv 95/46/EF om personvern.

I realiteten er det to direktiver som vil bli berørt dersom denne delen av vedlegget blir suspendert, og det er personverndirektivet og kommunikasjonsverndirektivet. Både personverndirektivet og kommunikasjonsverndirektivet er gjennomført i norsk rett. En suspensjon av kommunikasjonsverndirektivet vil i første omgang måtte antas å få begrensete direkte følger for næringsliv og andre. Dersom EUs personverndirektiv suspenderes, vil det måtte antas å få som konsekvens at Norge blir å anse som tredjeland i forhold til EUs medlemsstater i forbindelse med deres overføring av personopplysninger til Norge.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

I henhold til direktivet skal de stater som er bundet av direktivet, sørge for at behandlingsansvarlige i statene kun overfører personopplysninger til stater som har et tilfredsstillende personvern nivå, og til stater der de nasjonale bestemmelsene er i samsvar med EUs personverndirektiv. Selv om Norge skulle bli å anse som et tredjeland, vil dette neppe få store praktiske konsekvenser for medlemsstatenes mulighet til å overføre personopplysninger til Norge, da vi har et personvernregelverk som gjennomfører, og forutsettes å være i samsvar med, EUs personverndirektiv. Med hjemmel i direktivets artikkel 29 er det opprettet en uavhengig rådgivende komité som består av representanter for medlemsstaters tilsynsmyndigheter. Det norske datatilsynet har rett til å delta på komiteens møter. Dersom direktivet blir suspendert, vil sannsynligvis Datatilsynet ikke lenger kunne møte her.

Telekommunikasjonstjenester

Man kan ikke se bort fra at også den del som regulerer telekommunikasjonstjenester vil kunne anees berørt. Bakgrunnen for dette er at formålet med datalagringsdirektivet er å harmonisere lovgivningen om lagring av nærmere definerte data fremkommet ved bruk av elektronisk kommunikasjon, jf. punkt 2. I så fall kan dette få følger for norsk næringsliv og sluttbrukere. Den delen av vedlegget som gjelder telekommunikasjoner inneholder ca 40 rettsakter. Departementet vil i det følgende ikke gå inn i hver enkelt rettsakt, men vil kommentere de viktigste mulige følgene.

For det første innebærer den europeiske reguleringen av elektroniske kommunikasjonstjenester (telekommunikasjonstjenester mv.) at rammevilkårene for tilbydere av elektronisk kommunikasjon harmoniseres. Sentralt i EUs rammeverk for elektronisk kommunikasjon står den sektorspesifikke konkurransereguleringen. Denne reguleringen av markedet for elektronisk kommunikasjon tar sikte på å fullharmonisere de ulike nasjonale EØS-myndigheters bruk av virkemidler og pålegg av plikter på aktørene i markedet. Utkast til nasjonale vedtak blir sendt til Kommissjonen/ESA for gjennomgang med sikte på harmonisering på fellesskapsnivå. Kommissjonen/ESA har vetorett mot visse typer vedtak og uttalelsesrett til andre, for å bidra til like rammevilkår for tilbyderne av elektronisk kommunikasjon i fellesskapsområdet.

Dersom EUs rettsakter som er gitt med tanke på harmonisering suspenderes, vil ESAs kompetanse til å harmonisere utkast til markedsreguleringsvedtak fra EØS/EFTA-statene også bli sus-

pendert. Dette vil være problematisk med tanke på at lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) pålegger Post- og teletilsynet å sende forslag til vedtak som vil kunne påvirke handelen mellom EØS-stater, til EFTAs overvåkningsorgan for konsultasjon før slike vedtak fattes. Det kan stilles spørsmål om ESAs manglende kompetanse til å kunne behandle utkastene påvirker Post- og teletilsynets vedtakskompetanse. For å sikre at Post- og teletilsynet kan fortsette å fatte vedtak, kan det bli nødvendig å klargjøre lovteksten på dette punkt. Spørsmålet om eventuelle lovendringer i ekomloven vil i så fall bli forelagt Stortinget på vanlig måte.

Suspensjon av denne delen av vedlegg XI vil kunne føre til at de store markedsaktørene innenfor elektronisk kommunikasjon som i sin markedsadferd tar hensyn til regulatorisk usikkerhet, vil kunne velge ikke å investere i Norge på grunn av den regulatoriske usikkerheten som oppstår. Dette vil igjen kunne få følger både på kort og lang sikt for øvrig næringsliv, der elektroniske kommunikasjonstjenester er en innsatsfaktor, og for forbrukere i form av færre og mindre innovative tjenester.

En annen direkte og merkbar virkning vil kunne oppstå dersom forordningene om internasjonal gjesting i telekommunikasjonsdelen suspenderes. EUs forordning (nr. 717/2007) om internasjonal gjesting i offentlige mobiltelefonnett trådte i Norge i kraft ved forskrift 15. januar 2008. Forordningen ble endret 1. april 2010 ved forordning (nr. 544/2009). Ved innlemming av forordningene i EØS-avtalen ble maksimalprisene på grossist- og sluttbrukernivå for å ringe og motta samtaler innen EØS-området, redusert. Endringsforordningen innførte maksimalpriser på grossist- og sluttbrukernivå for gjestetekstmeldinger (SMS) sendt innenfor Fellesskapet, samt at det ble innført maksimalpriser på grossistnivå for gjesting av datatjenester.

Reguleringen av internasjonal gjesting har de siste to og et halvt årene bidratt til en betydelig reduksjon av norske brukeres utgifter til bruk av mobiltelefon innenfor EØS-området. Prisbildet har blitt både enklere og mer oversiktlig ved at brukerne kun trenger å forholde seg til én pris for å ringe, én pris for motta samtaler samt én pris for å sende SMS innenfor EØS.

Dersom forordningene om internasjonal gjesting suspenderes, vil dette kunne innebære en prisøkning for norsk næringsliv og for norske sluttbrukere som benytter seg av mobiltelefon ved reiser innenfor EU/EØS-området. Bakgrunnen er at europeiske mobiloperatører ikke lenger

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

vil være forpliktet til å tilby norske mobiltilbydere regulerte nettgjestingspriser for tale, SMS og data. Dette vil kunne medføre at prisene norske tilbydere kjøper internasjonal nettgjesting til, øker. På den annen side vil norske ekomtilbydere kunne svare med å øke sine priser for internasjonal gjesting i norske mobilnett. Ettersom Norge er netto betalere av internasjonal gjesting, vil imidlertid norske tilbyderes kostnader ved å tilby denne tjenesten trolig øke.

De ulike transparensmekanismene som har fulgt med den europeiske reguleringen, og som blant annet har hatt til hensikt å beskytte sluttbruker mot høye mobilregninger etter utenlandsturer, vil videre stå i fare for falle bort. Per i dag er norske mobiltilbydere blant annet pålagt å sende enhver mobilbruker en gratis SMS ved grensekryssing med informasjon om priser med mer, samt å sperre bruken av datatjenester når regningen når omtrent 500 kroner, dersom sluttbruker ikke har bedt om en høyere beløpsgrense.

Et tredje forhold som kan være verdt å merke seg, er at store deler av ressursforvaltningen gjøres i samarbeid med EU. Selv om forvaltningen av det elektromagnetiske frekvensspektret i utgangspunktet har vært et nasjonalt anliggende, har det særlig de seneste år pågått en omfattende utvikling i retning av internasjonalt samarbeid om forvaltningsmessige problemstillinger og en stor grad av harmonisering. Særlig gjelder dette på regional basis i Europa. En harmonisering over landegrensene av hvordan frekvensressursene anvendes, er av betydning for å minimalisere skadelig interferens og for å oppnå storskalafordeler. Harmoniseringen har ført til et fall i prisene på tjenester og sluttbrukerutstyr.

Med utgangspunkt i EØS-avtalen deltar Norge aktivt i felleseuropeisk koordinerings- og harmoniseringsarbeid. Dersom deler av vedlegg XI skulle settes ut av funksjon, vil det kunne innebære at Norge blir stående utenfor det viktige problemløsnings-, koordinerings-, harmoniseringsarbeidet som gjennomføres i EU-regi, og som er av stor betydning for slagkraften til europeisk industri, herunder norske bedrifter innenfor ekomsektoren. Dette vil være uheldig for norsk forvaltning, som vil miste en vesentlig arena for håndtering av kompliserte spørsmål. Det vil også være ugunstig for norsk eksportindustri, siden Norge mister muligheter til å påvirke de harmoniserte europeiske rammebetingelsene, slik at disse i størst mulig grad også er hensiktsmessige for norske bedrifter. Det vises til at vi for eksempel innenfor maritim sektor og aeronautisk sektor,

som leverer bl.a. radioteknologi og -systemer til hele verden, herunder Europa, er avhengig av fornuftige rammebetingelser. Her er det laget et harmonisert frekvensregelverk for Europa som er av stor betydning for Telenor-eide MCP, som lager løsninger for mobiltelefoni om bord i skip, og Telenor-eide Aero Mobile, som gjør tilsvarende mobilkommunikasjon om bord i fly.

Videre har det vært reist spørsmål om suspensjon av vedlegg XI, eller deler av vedlegg XI, vil påvirke etableringsretten og norske markedsaktørers adgang til det indre marked. Markedsadgangen reguleres av EØS-avtalens artikkel 31 som gir en generell etableringsrett, men med eventuelle begrensninger som følger av vedleggene. I telekommunikasjonsdelen av vedlegget settes det ingen eksplisitte vilkår for etableringsretten, for eksempel gjennom en resiprositetsbestemmelse. I tillegg er det krav til markedsadgang og restriksjoner mot eksklusive og særlige rettigheter i direktiv 2002/77/EF om konkurranse i markedene for elektronisk kommunikasjonsnett og -tjenester. Dette direktivet er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XIV om konkurranse. Siden vedlegg XIV mest sannsynlig ikke berøres av en suspensjon av vedlegg XI, vil dette direktivet derfor ikke bli suspendert. EØS-statene vil med andre ord fortsatt være forpliktet til å ha en fullt ut liberalisert elektronisk kommunikasjonssektor.

Rettslig sett er det derfor grunn til å anta at etableringsretten etter artikkel 31 ikke blir berørt, selv om deler av vedlegg XI blir suspendert.

Det er imidlertid vanskelig å si hvordan de faktiske virkningene av en eventuell suspensjon vil bli dersom EØS-avtalens vedlegg XI delvis blir suspendert. EU-siden kan komme til å vurdere innholdet i vedlegg XI annerledes enn det som skisseres ovenfor. Videre kan en suspensjon skape usikkerhet hos de europeiske regulatorene og dermed føre til praktiske problemer for norske markedsaktører på dette området.

Post og informasjonssamfunnstjenester

Det vurderes ikke som nærliggende at en reservasjon også vil føre til suspensjon av rettsaktene på postområdet, men man kan ikke utelukke det. Her antas den viktigste virkningen å bli at Posten Norge ikke kan regne med fritt å kunne etablere postselskaper i andre europeiske stater. Videre vil Norge kunne bli avskåret fra deltagelse i relevante europeiske regulatoriske fora, noe som vil føre til at vi får mindre innblikk i og innflytelse på den regulatoriske utviklingen for post i Europa.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

Det må også antas at en suspensjon av den delen av vedlegget som gjelder informasjonssamfunnstjenestene, også kan få visse følger.

Andre potensielle følger

Det er vanskelig å forutse om bruk av reservasjonsretten kan få andre følger. Det kan ikke utelukkes at bruk av reservasjonsretten kan få konsekvenser, for eksempel ved at Norge møter mindre velvilje fra EU-institusjonene i andre sammenhenger.

7 Forholdet til norsk rett

Gjennomføring av direktivet vil kreve endringer i lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven). Ekomloven § 2-7 annet ledd oppstiller i dag en sletteplikt for trafikkdata når disse ikke lenger er nødvendige for fakturerings- eller kommunikasjonsformål. Direktivet medfører at ekomloven må endres slik at det innføres en lagringsplikt i regelverket.

I artikkel 4 fremgår det at det er opp til medlemsstatene å sikre at data kun blir tilgjengelige for kompetente nasjonale myndigheter i henhold til nasjonal lov. Tilgang til de data som skal lagres i henhold til datalagringsdirektivet, reguleres i straffeprosessloven, politiloven, tvistemålsloven og verdipapirhandeloven. Det foreslås endringer i straffeprosessloven, politiloven, tvistemålsloven og verdipapirhandeloven for å gjennomføre datalagringsdirektivet for så vidt gjelder tilgang til data.

I artikkel 5 fremgår hvilke kategorier data som skal lagres. Dette vil medføre endringer i ekomloven i den forstand at det må fremgå hvilke data det er tilbyder skal lagre: Trafikkdata, lokaliseringsdata og abonnements/brukerdata. Det vil i forskrift bli fastsatt detaljerte bestemmelser om de ulike dataene som skal lagres.

Direktivets artikkel 6 om lagringstid vil medføre endringer i ekomloven. Det vil måtte fremgå av ekomloven hvor lenge tilbyder skal lagre data til formålet.

Justisdepartementet legger i dag frem en lovproposisjon med de nødvendige lovendringer, jf. Prop. 49 L (2010-2011).

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

Når det gjelder de økonomiske og administrative konsekvensene av datalagringsdirektivet for det

offentlige, forventes det for politiet at bruken av data vil holde seg på tilsvarende nivå som i dag. Eventuelle kostnader for politimyndighetene på årsbasis bør ligge innenfor rammen av kostnadsnivået i årene 2001-2007.

Både Post- og teletilsynet og Datatilsynet forventes å få økte tilsynsforpliktelser, og følgelig økte administrative kostnader. Det forventes også en økning i domstolenes saksmengde, siden domstolene skal overta oppgaver fra Post- og teletilsynet når det gjelder opphevelse av tilbyders taushetsplikt.

Post- og teletilsynets eventuelle økte kostnader foreslås dekket gjennom en kostnadsriktig justering av tilsynets gebyrer. Både Datatilsynets og domstolenes økte kostnader foreslås dekket innenfor gjeldende budsjettrammer.

Når det gjelder de økonomiske og administrative konsekvensene for private, peker ekombransjen på de betydelige kostnadene de mener tilbyderne blir påført ved innføring datalagringsdirektivet. Det er tilbyderne som skal stå for lagringen og uthenting av data. Det foreslås ingen lovendringer knyttet til kostnader ved innføring av datalagringsdirektivet. Dagens bestemmelser om kostnader knyttet til tilrettelegging for lovbestemt tilgang opprettholdes. Det er ikke tatt stilling til hvem som skal dekke kostnader tilknyttet lagringsplikten. En modell for beregning og eventuell fordeling mellom ekomtilbyderne og justismyndighetene vil senere bli uarbeidet.

9 Konklusjon og tilrådning

Av hensyn til muligheten for å etterforske og oppklare alvorlig kriminalitet bør datalagringsdirektivet gjennomføres i norsk rett. Direktivet gir kompetente myndigheter tilgang til data som kan være nødvendige for å bekjempe alvorlig kriminalitet og vareta nasjonal sikkerhet.

Selv om myndighetspålagt lagringsplikt og kompetente myndigheters tilgang til opplysninger utgjør et inngrep i retten til privatliv og korrespondanse, er det delte meninger om hvor inngripende den myndighetspålagte lagringen er. Departementets syn er at inngrepet mot privatlivet kan rettferdiggjøres så lenge det gis rettsikkerhetsgarantier mot vilkårlighet og maktmisbruk.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet).

Tilstedeværende statsråder fra Sosialistisk Venstreparti (statsrådene Halvorsen og Aasland) og tilstedeværende statsråder fra Senterpartiet (statsrådene Navarsete, Meltveit Kleppa, Riis-Johansen og Brekk) vil uttale:

«Etter en samlet vurdering har vi kommet til at vi ikke kan gi vår tilslutning til tilrådingen om samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av data fremkommet ved bruk av elektronisk kommunikasjon (datalagringsdirektivet). Vi legger særlig vekt på at datalagringsdirektivet etter vårt syn er en betydelig krenkelse av den enkelte borgers personvern.

Vi er bekymret for at systematisk, mer omfattende lagring av data enn i dag, kan bidra til å redusere det vern av personlig integritet som er en del av rettsstatens rammer og som blant annet er forankret i EMK og personvernlovgivningen. Vi er videre bekymret for at omfattende lagring av kommunikasjonsdata kan føre til at enkelte legger begrensninger på sin ytringsfrihet. Med store mengder kommunikasjonsdata lagret over lang tid, mener vi også at faren øker for at dataene brukes til andre formål enn de er tiltenkt.

Vi mener dessuten datalagringsdirektivet ikke er forholdsmessig og stiller spørsmål ved hvor egnet direktivet er til å nå formålet, og om det svarer til nytten for politiet. Vi viser til at nytten for politiet er omdiskutert og kjernen i EU-kommisjonens pågående evaluering av direktivet. Vi har en prinsipiell motstand mot omfattende lagring av opplysninger om alle borgere, og at tilbyderne pålegges å lagre data som de ikke selv har saklig behov for i sin virksomhet.

Vi vil også vise til at det i regjeringens politiske plattform slås fast at Sosialistisk Venstrepartis og Senterpartiets statsråder og stortingsrepresentanter stilles fritt i denne saken.»

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/
24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig
elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk
kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)**

I

Stortinget samtykker til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet).

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. [.../...] av [...] om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg XI er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. [.../...] av [...]¹.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF² skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XI gjøres følgende endringer:

1. I nr. 5f (opphevet) skal ny tekst lyde:

«**32006 L 0024:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF (EUT L 105 av 13.4.2006, s. 54).»

2. I nr. 5ha (europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF) tilføyes følgende:

¹ Ennå ikke kunngjort.

² EUT L 105 av 13.4.2006, s. 54.

«, endret ved:

- **32006 L 0024:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 (EUT L 105 av 13.4.2006, s. 54).»

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2006/24/EF på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utferdiget i Brussel, [...].

For EØS-komiteen

Formann

[...]

EØS-komiteens sekretærer

[...] [...]

³ [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95, under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁴,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁵ og

ut fra følgende betraktninger:

1. I henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁶ skal medlemsstatene verne fysiske personers rettigheter og friheter i forbindelse med behandling av personopplysninger, særlig retten til privatlivets fred, for å sikre fri utveksling av personopplysninger i Fellesskapet.
2. I europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon)⁷ omsettes prinsippene fastsatt i direktiv 95/46/EF til særlige regler for sektoren for elektronisk kommunikasjon.
3. I artikkel 5, 6 og 9 i direktiv 2002/58/EF fastsettes de regler som får anvendelse på nett- og

tjenestetilbyderes behandling av trafikk- og lokaliseringsopplysninger som genereres ved bruk av elektroniske kommunikasjonstjenester. Slike opplysninger skal slettes eller gjøres anonyme når de ikke lenger er nødvendige for å overføre en kommunikasjon, unntatt de opplysninger som er nødvendige for fakturering eller betaling av samtrafikk. Dersom det gis samtykke til det, kan visse opplysninger også behandles med sikte på markedsføring og levering av verdøkende tjenester.

4. I artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2002/58/EF er det fastsatt på hvilke vilkår medlemsstatene kan begrense rekkevidden av de rettigheter og plikter som er fastsatt i artikkel 5, artikkel 6, artikkel 8 nr. 1, 2, 3 og 4 og artikkel 9 i nevnte direktiv. Alle slike begrensninger skal være nødvendige, egnede og rimelige i et demokratisk samfunn for særskilte formål knyttet til den offentlige orden, dvs. hensynet til nasjonal sikkerhet (dvs. statens sikkerhet), forsvar, offentlig sikkerhet eller forebygging, etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av straffbare handlinger eller ulovlig bruk av de elektroniske kommunikasjonssystemene.
5. Flere medlemsstater har vedtatt lovgivning om tjenestetilbyderes lagring av opplysninger med sikte på forebygging, etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av straffbare handlinger. Disse nasjonale bestemmelsene er svært ulike.
6. De rettslige og tekniske forskjellene mellom medlemsstatenes bestemmelser om lagring av opplysninger med sikte på forebygging, etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av straffbare handlinger utgjør en hindring for det indre marked for elektronisk kommunikasjon, ettersom tjenestetilbyderne møter ulike krav med hensyn til hvilke trafikk- og lokaliserings-

⁴ Uttalelse avgitt 19. januar 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁵ Europaparlamentsuttalelse av 14. desember 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. februar 2006.

⁶ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁷ EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

- opplysninger som skal lagres, samt vilkår og tidsrom for lagringen.
7. Rådet (justis- og innenrikssaker) understreker i sine konklusjoner av 19. desember 2002 at opplysninger om bruk av elektronisk kommunikasjon er svært viktige som følge av de betydelig økte mulighetene som elektronisk kommunikasjon gir, og derfor utgjør et verdifullt verktøy i forbindelse med forebygging, etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av straffbare handlinger, særlig organisert kriminalitet.
 8. I erklæringen om bekjempelse av terrorisme, vedtatt av Det europeiske råd 25. mars 2004, ble Rådet pålagt å utrede tiltak med sikte på å fastsette regler for tjenestetilbyderes lagring av trafikkopplysninger i forbindelse med kommunikasjon.
 9. I henhold til artikkel 8 i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter har enhver person rett til respekt for sitt privatliv og sin korrespondanse. Offentlige myndigheter kan gripe inn i utøvelsen av denne rettighet bare når dette er i samsvar med loven og er nødvendig i et demokratisk samfunn, blant annet av hensyn til nasjonal sikkerhet eller offentlig sikkerhet, for å opprettholde orden og forebygge kriminalitet, eller for å verne andres rettigheter og friheter. Ettersom lagring av opplysninger har vist seg å være et så nødvendig og effektivt etterforskningsverktøy i forbindelse med håndheving av loven i flere medlemsstater, særlig i alvorlige saker som for eksempel organisert kriminalitet og terrorisme, er det nødvendig å sikre at myndigheter med ansvar for håndheving av loven har tilgang til de lagrede opplysningene i et visst tidsrom på de vilkår som er fastsatt i dette direktiv. Vedtakelse av en ordning for lagring av opplysninger som oppfyller kravene i artikkel 8 i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon, er derfor et nødvendig tiltak.
 10. Rådet gjentok i sin erklæring 13. juli 2005 om fordømmelse av terroristangrepene i London behovet for så snart som mulig å vedta felles tiltak for lagring av telekommunikasjonsopplysninger.
 11. På bakgrunn av den store betydning trafikk- og lokaliseringsopplysninger har for etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av straffbare handlinger, noe forskning og praktisk erfaring i flere medlemsstater har vist, må det på europeisk plan sikres at opplysninger som genereres eller behandles ved levering av kommunikasjonstjenester fra tilbydere av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av et offentlig kommunikasjonsnett, lagres i et visst tidsrom på de vilkår som er fastsatt i dette direktiv.
 12. Artikkel 15 nr. 1 i direktiv 2002/58/EF får fortsatt anvendelse på opplysninger, herunder opplysninger om mislykkede anropsforsøk, som i henhold til dette direktiv ikke er underlagt særlige krav om lagring, og derfor faller utenfor direktivets virkeområde, og på lagring for andre formål, herunder rettslige formål, enn dem som omfattes av dette direktiv.
 13. Dette direktiv omfatter bare opplysninger som genereres eller behandles som følge av en kommunikasjon eller en kommunikasjonstjeneste, og omfatter ikke opplysninger som utgjør innholdet i den formidlede informasjonen. Opplysningene bør lagres på en slik måte at det unngås at de lagres mer enn en gang. Opplysninger som genereres eller behandles ved levering av de aktuelle kommunikasjonstjenestene, gjelder bare tilgjengelige opplysninger. Særlig kan plikten til å lagre opplysninger begrenses til bare å gjelde tilbydernes eller nettilbydernes egne tjenester når de lagrer opplysninger om epost via Internett og Internett-telefoni.
 14. Teknologien knyttet til elektronisk kommunikasjon er i rask utvikling, og vedkommende myndigheters rettmessige krav kan derfor endre seg. For å innhente råd og oppmuntre til utveksling av erfaringer om beste praksis i disse spørsmålene har Kommisjonen til hensikt å nedsette en gruppe som skal bestå av medlemsstatenes myndigheter med ansvar for håndheving av loven, sammenslutninger i sektoren for elektronisk kommunikasjon, representanter for Europaparlamentet samt personvernmyndighetene, herunder EUs datatilsynsmann.
 15. Direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF får full anvendelse på opplysninger som lagres i samsvar med dette direktiv. I artikkel 30 nr. 1 bokstav c) i direktiv 95/46/EF er det fastsatt at arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger, nedsett i henhold til artikkel 29 i nevnte direktiv, skal rådspørres.
 16. Tjenestetilbydernes plikter med hensyn til tiltak for å sikre opplysningenes kvalitet, som følger av artikkel 6 i direktiv 95/46/EF, og deres plikter med hensyn til tiltak for å sikre fortrolighet og sikkerhet ved behandlingen av opplysninger, som følger av artikkel 16 og 17 i

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

nevnte direktiv, får full anvendelse på opplysninger som lagres i henhold til dette direktiv.

17. Det er nødvendig at medlemsstatene vedtar lovgivningsmessige tiltak for å sikre at opplysninger som lagres i henhold til dette direktiv, utleveres til vedkommende nasjonale myndigheter bare i samsvar med nasjonal lovgivning, samtidig som de berørte personers grunnleggende rettigheter respekteres fullt ut.
18. I denne forbindelse har medlemsstatene i henhold til artikkel 24 i direktiv 95/46/EF plikt til å fastsette sanksjoner for overtredelse av de bestemmelsene som vedtas i henhold til nevnte direktiv. I henhold til artikkel 15 nr. 2 i direktiv 2002/58/EF har medlemsstatene samme plikt med hensyn til nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til direktiv 2002/58/EF. I henhold til Rådets rammebeslutning 2005/222/JHA av 24. februar 2005 om angrep på informasjonssystemer⁸ skal forsettlig ulovlig tilgang til informasjonssystemer, herunder opplysninger som lagres i slike systemer, være straffbart.
19. Den rett enhver person som har lidt skade som følge av ulovlig behandling eller enhver annen handling som er uforenlig med de nasjonale bestemmelsene som vedtas i henhold til direktiv 95/46/EF, har til erstatning i henhold til artikkel 23 i nevnte direktiv, får også anvendelse på ulovlig behandling av alle personopplysninger i henhold til dette direktiv.
20. Europarådets konvensjon av 2001 om datakriminalitet og Europarådets konvensjon av 1981 om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger omfatter også opplysninger som lagres i henhold til dette direktiv.
21. Ettersom målene for dette direktiv, nemlig å harmonisere tilbyderens plikt til å lagre visse opplysninger og å sikre at disse opplysningene er tilgjengelige med sikte på etterforskning, avsløring og rettslig forfølging av alvorlige forbrytelser, som fastsatt i hver medlemsstats nasjonale lovgivning, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av direktivets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
22. I dette direktiv respekteres de grunnleggende rettigheter og overholdes de prinsipper som er

anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Målet med dette direktiv, sammen med direktiv 2002/58/EF, er særlig å sikre at borgernes grunnleggende rettigheter med hensyn til respekt for privatliv og kommunikasjoner samt vern av personopplysninger respekteres fullt ut, som nedfelt i paktens artikkel 7 og 8.

23. Ettersom de pliktene som pålegges tilbydere av elektroniske kommunikasjonstjenester, bør være rimelige, kreves det i dette direktiv at tilbyderne lagrer bare slike opplysninger som genereres eller behandles når de leverer sine kommunikasjonstjenester. Dersom slike opplysninger ikke genereres eller behandles av disse tilbyderne, er det ikke noe krav om at de skal lagres. Hensikten med dette direktiv er ikke å harmonisere teknologien for lagring av opplysninger, idet beslutningen om valg av teknologi må tas på nasjonalt plan.
24. I samsvar med nr. 34 i Den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁹ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller, som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene.
25. Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes myndighet til å vedta lovgivningsmessige tiltak med hensyn til retten til tilgang til og bruk av opplysninger for nasjonale myndigheter som er utpekt av dem. Spørsmål om tilgang til opplysninger som nasjonale myndigheter lagrer i henhold til dette direktiv, for slik virksomhet som er nevnt i artikkel 3 nr. 2 første strekpunkt i direktiv 95/46/EF, faller utenfor fellesskapsrettens virkeområde. Disse spørsmålene kan imidlertid være underlagt nasjonal lovgivning eller tiltak i henhold til avdeling VI i traktaten om Den europeiske union. Slik lovgivning eller slike tiltak skal fullt ut respektere de grunnleggende rettigheter som følger av medlemsstatenes felles konstitusjonelle tradisjoner og som er sikret ved Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter. I henhold til artikkel 8 i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon, slik den fortolkes av Den europeiske menneskerettighetsdomstol, skal offentlige myndigheters inngrep i retten til privatlivets fred oppfylle krav til nødvendighet og rimelighet, og skal derfor tjene nærmere angitte, uttrykkelige og rettmessige formål og utøves på en

⁸ EFT L 69 av 16.3.2005, s. 67.

⁹ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

måte som er hensiktsmessig, relevant og står i et rimelig forhold til inngrepets formål —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Formålet med dette direktiv er å harmonisere medlemsstatenes bestemmelser om de pliktene som tilbydere av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett har til å lagre visse opplysninger som de genererer eller behandler, for å sikre at opplysningene er tilgjengelige med sikte på etterforskning, avsløring og rettslig forfølgning av alvorlige forbrytelser, som fastsatt i hver medlemsstats nasjonale lovgivning.
2. Dette direktiv får anvendelse på trafikk- og lokaliseringsopplysninger om både juridiske og fysiske personer og på tilknyttede opplysninger som er nødvendige for å identifisere en abonnent eller en registrert bruker. Det får ikke anvendelse på innholdet i elektroniske kommunikasjoner, herunder opplysninger som innhentes ved hjelp av et elektronisk kommunikasjonsnett.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I dette direktiv får definisjonene i direktiv 95/46/EF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammer for elektroniske kommunikasjonsnett og tjenester (rammedirektivet)¹⁰ og direktiv 2002/58/EF anvendelse.
2. I dette direktiv menes med:
 - a. «opplysninger» trafikk- og lokaliseringsopplysninger og tilknyttede opplysninger som er nødvendige for å identifisere en abonnent eller en bruker,
 - b. «bruker» enhver juridisk eller fysisk person som bruker en offentlig tilgjengelig kommunikasjonstjeneste for private eller yrkesmessige formål uten nødvendigvis å abonnere på denne tjenesten,
 - c. «telefonertjeneste» anrop (herunder taleanrop, talemeldinger, telefonkonferanser og dataanrop), tilleggstjenester (herunder automatisk viderekopling av anrop og overføring av anrop) og meldings- og multime-

dietjenester (herunder kortmeldingstjenester (SMS), utvidede medietjenester (EMS) og multimedietjenester (MMS),

- d. «brukeridentifikasjon» entydig identifikasjon som tildeles personer når de abonnerer på eller registrerer seg hos en Internett-tilgangstjeneste eller en Internett-kommunikasjonstjeneste,
- e. «celleidentitet» identiteten til den cellen der et mobiltelefonanrop innledes, eller der det termineres,
- f. «mislykket anropsforsøk» en kommunikasjon der et telefonanrop har oppnådd forbindelse men ikke er blitt besvart, eller der nettverksoperatøren har grepet inn.

Artikkel 3

Plikt til å lagre opplysninger

1. Som unntak fra artikkel 5, 6 og 9 i direktiv 2002/58/EF skal medlemsstatene vedta tiltak for å sikre at de opplysningene som er nevnt i artikkel 5 i dette direktiv, og som genereres eller behandles av tilbydere av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av et offentlig kommunikasjonsnett innenfor deres jurisdiksjon i forbindelse med levering av de aktuelle kommunikasjonstjenestene, lagres i samsvar med bestemmelsene i nevnte artikkel.
2. Plikten til å lagre opplysninger fastsatt i nr. 1 skal omfatte lagring av de opplysningene nevnt i artikkel 5 som gjelder mislykkede anropsforsøk, dersom disse opplysningene genereres eller behandles og lagres (med hensyn til telefoniopplysninger) eller loggføres (med hensyn til Internett-opplysninger) av tilbydere av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av et offentlig kommunikasjonsnett innenfor den berørte medlemsstats jurisdiksjon i forbindelse med levering av de aktuelle kommunikasjonstjenestene. I dette direktiv er det ikke fastsatt krav om lagring av opplysninger om anrop som ikke har oppnådd forbindelse.

Artikkel 4

Tilgang til opplysninger

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å sikre at opplysninger som lagres i samsvar med dette direktiv, gis til vedkommende nasjonale myndigheter bare i særlige tilfeller og i samsvar med nasjonal lovgivning. Hver medlemsstat skal i sin nasjonale lovgivning fastsette framgangsmåtene

¹⁰ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

som skal følges og vilkårene som skal være oppfylt for å få tilgang til de lagrede opplysningene, i samsvar med kravene om nødvendighet og rimelighet og med forbehold for relevante bestemmelser i Den europeiske unions regelverk eller folkeretten, og særlig Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, slik den fortolkes av Den europeiske menneskerettsdomstol.

Artikkel 5

Kategorier av opplysninger som skal lagres

1. Medlemsstatene skal sørge for at følgende kategorier av opplysninger lagres i henhold til dette direktiv:
 - a. opplysninger som er nødvendige for å spore og identifisere en kommunikasjonskilde:
 1. for fasttelefoni og mobiltelefoni:
 - i. anroperens telefonnummer,
 - ii. abonnentens eller den registrerte brukerens navn og adresse,
 2. for Internett-tilgang, e-post via Internett og Internett-telefoni:
 - i. tildelte brukeridentifikasjoner,
 - ii. brukeridentifikasjon og telefonnummer som tildeles alle kommunikasjoner i det offentlige telefonnettet,
 - iii. navn og adresse til den abonnenten eller registrerte brukeren som en IP-adresse (Internett-protokoll), en brukeridentifikasjon eller et telefonnummer var tildelt på tidspunktet for kommunikasjonen,
 - b. opplysninger som er nødvendige for å identifisere en kommunikasjons bestemmelsessted:
 1. for fasttelefoni og mobiltelefoni:
 - i. det eller de numrene som slås (det eller de telefonnumrene som anropes), og i tilfeller der det leveres tilleggstjenester, som for eksempel viderekopling eller overføring av anrop, det eller de numrene som anropet viderekoples til,
 - ii. abonnentens eller den registrerte brukerens navn og adresse,
 2. for e-post via Internett og Internett-telefoni:
 - i. brukeridentifikasjonen eller telefonnummeret til den eller de mottakerne som et Internett-telefonianrop er rettet til,

- ii. navn og adresse til abonnenten (abonnentene) eller den eller de registrerte brukerne og brukeridentifikasjonen til den mottakeren som kommunikasjonen er rettet til,
- c. opplysninger som er nødvendige for å fastslå dato, klokkeslett og varighet for en kommunikasjon,
 1. for fasttelefoni og mobiltelefoni: dato og klokkeslett for kommunikasjonens begynnelse og avslutning,
 2. for Internett-tilgang, e-post via Internett og Internett-telefoni:
 - i. dato og klokkeslett for på- og avlogging hos Internett-tjenesten, basert på en bestemt tidssone, sammen med den IP-adressen, enten den er dynamisk eller statisk, som tilbyderen av Internett-tilgangstjenesten har tildelt kommunikasjonen, og abonnentens eller den registrerte brukerens brukeridentifikasjon,
 - ii. dato og klokkeslett for på- og avlogging hos Internett-e-posttjenesten eller Internett-telefonitjenesten, basert på en bestemt tidssone,
- d. opplysninger som er nødvendige for å bestemme kommunikasjonstypen:
 1. for fasttelefoni og mobiltelefoni: den telefontjenesten som brukes,
 2. for e-post via Internett og Internett-telefoni: den Internett-tjenesten som brukes,
- e. opplysninger som er nødvendige for å bestemme brukernes kommunikasjonsutstyr, eller det utstyret som de antas å bruke:
 1. for fasttelefoni: anroperens og den anroptes telefonnummer,
 2. for mobiltelefoni:
 - i. anroperens og den anroptes telefonnumre,
 - ii. anroperens internasjonale kjenne-tegn for mobilabbonenter (IMSI),
 - iii. anroperens internasjonale kjenne-tegn for mobiltelefoniutstyr (IMEI),
 - iv. den anroptes IMSI-nummer,
 - v. den anroptes IMEI-nummer,
 - vi. ved forhåndsbetalte anonyme tjenester: dato og klokkeslett for første aktivering av tjenesten samt den lokaliseringskoden (celleidentiteten) som tjenesten ble aktivert fra,
 3. for Internett-tilgang, e-post via Internett og Internett-telefoni:

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

- i. anroperens telefonnummer for oppringt tilgang,
- ii. den digitale abonnentlinjen (DSL) eller et annet slutt punkt for kommunikasjonens avsender,
- f. opplysninger som er nødvendige for å lokalisere mobilt kommunikasjonsutstyr:
 1. lokaliseringskoden (celleidentiteten) ved kommunikasjonens begynnelse,
 2. opplysninger som identifiserer cellenes geografiske lokalisering ved å vise til deres lokaliseringskode (celleidentitet) i det tidsrommet kommunikasjonsopplysningene lagres.
2. Ingen opplysninger om innholdet i kommunikasjonen kan lagres i henhold til dette direktiv.

Artikkel 6

Lagringstider

Medlemsstatene skal sørge for at de kategoriene av opplysninger som er nevnt i artikkel 5, lagres i minst seks måneder og høyst to år fra datoen da kommunikasjonen fant sted.

Artikkel 7

Personvern og datasikkerhet

Med forbehold for bestemmelsene vedtatt i henhold til direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF skal hver medlemsstat sørge for at tilbydere av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av et offentlig kommunikasjonsnett minst overholder følgende prinsipper for datasikkerhet for opplysninger som lagres i samsvar med dette direktiv:

- a. de lagrede opplysningene skal ha samme kvalitet og underlegges samme krav til sikkerhet og vern som opplysningene i nettet,
- b. opplysningene skal være omfattet av hensiktsmessige tekniske og organisatoriske tiltak for å verne opplysningene mot utilsiktet eller ulovlig tilintetgjøring, utilsiktet tap eller endring eller ikkegodkjent eller ulovlig lagring, behandling, tilgang eller spredning,
- c. opplysningene skal være omfattet av hensiktsmessige tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre at bare særskilt godkjente personer kan få tilgang til opplysningene, og
- d. opplysningene skal tilintetgjøres når lagringstiden er over, unntatt de opplysningene som det er gitt tilgang til, og som er bevart.

Artikkel 8

Krav til lagring av opplysninger

Medlemsstatene skal sørge for at opplysningene nevnt i artikkel 5 lagres i samsvar med dette direktiv på en slik måte at de lagrede opplysningene og all annen nødvendig informasjon knyttet til disse opplysningene på anmodning og uten unødig forsinkelse kan overføres til vedkommende myndigheter.

Artikkel 9

Tilsynsmyndighet

1. Hver medlemsstat skal utpeke en eller flere offentlige myndigheter som skal ha ansvaret for å overvåke anvendelsen på dens territorium av bestemmelsene som medlemsstatene vedtar i henhold til artikkel 7 med hensyn til de lagrede opplysningenes sikkerhet. Disse myndighetene kan være de samme som dem som er nevnt i artikkel 28 i direktiv 95/46/EF.
2. Myndighetene nevnt i nr. 1 skal være helt uavhengige når de utfører overvåkingsoppgavene omhandlet i nevnte nummer.

Artikkel 10

Statistikk

1. Medlemsstatene skal sørge for at Kommisjonen hvert år mottar statistikk om lagringen av opplysninger som er generert eller behandlet i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av et offentlig kommunikasjonsnett. Slik statistikk skal omfatte
 - de tilfellene der opplysningene ble overført til vedkommende myndigheter i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning,
 - den tiden som er gått fra datoen da opplysningene ble lagret til datoen da vedkommende myndighet bad om å få overført opplysningene,
 - de tilfellene der anmodninger om opplysninger ikke kunne etterkommes.
2. Slik statistikk skal ikke inneholde personopplysninger.

Artikkel 11

Endring av direktiv 2002/58/EF

I artikkel 15 i direktiv 2002/58/EF skal nytt nr. 1a lyde:

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

«1a) Nr. 1 får ikke anvendelse på opplysninger som er underlagt særlig krav om lagring i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett 2002/58/EF(*), for de formål som er omhandlet i artikkel 1 nr. 1 i nevnte direktiv.»

Artikkel 12

Framtidige tiltak

1. En medlemsstat der særlige omstendigheter berettiger en forlengelse i et begrenset tidsrom av den lengste lagringstiden nevnt i artikkel 6, kan treffe nødvendige tiltak. Medlemsstaten skal umiddelbart underrette Kommisjonen og informere de andre medlemsstatene om de tiltak som er truffet i henhold til denne artikkel, og begrunne dem.
2. Kommisjonen skal innen seks måneder etter underretningen nevnt i nr. 1 godkjenne eller avvise de berørte nasjonale tiltakene, etter å ha undersøkt om de utgjør vilkårlig forskjellsbehandling eller en skjult handelshindring mellom medlemsstatene og om de utgjør en hindring for det indre markedes virkemåte. Dersom Kommisjonen ikke treffer en beslutning innenfor dette tidsrommet, skal de nasjonale tiltakene anses som godkjent.
3. Dersom en medlemsstats nasjonale tiltak som avviker fra bestemmelsene i dette direktiv, godkjennes i henhold til nr. 2, kan Kommisjonen vurdere å foreslå en endring av dette direktiv.

Artikkel 13

Klageadgang, ansvar og sanksjoner

1. Hver medlemsstat skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at nasjonale tiltak for gjennomføring kapittel III i direktiv 95/46/EF om klageadgang, ansvar og sanksjoner gjennomføres fullt ut ved behandling av opplysninger i henhold til dette direktiv.
2. Hver medlemsstat skal særlig treffe nødvendige tiltak for å sikre at all forsettlig tilgang til eller overføring av opplysninger lagret i samsvar med dette direktiv, som ikke er tillatt etter nasjonal lovgivning vedtatt i henhold til dette direktiv, straffes med sanksjoner, herunder

administrative eller strafferettslige sanksjoner, som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

Artikkel 14

Vurdering

1. Kommisjonen skal senest 15. september 2010 oversende Europaparlamentet og Rådet en vurdering av anvendelsen av dette direktiv og dets virkning på markedsdeltakerne og forbrukerne, idet det tas hensyn til den videre utvikling innenfor elektronisk kommunikasjonsteknologi og til statistikken som Kommisjonen mottar i henhold til artikkel 10, med sikte på å avgjøre om det er nødvendig å endre bestemmelsene i dette direktiv, særlig med hensyn til listen over opplysninger i artikkel 5 og lagringstidene fastsatt i artikkel 6. Resultatene av vurderingen skal offentliggjøres.
2. For dette formål skal Kommisjonen gjennomgå alle merknader som den får oversendt fra medlemsstatene eller arbeidsgruppen nedsatt i henhold til artikkel 29 i direktiv 95/46/EF.

Artikkel 15

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal senest 15. september 2007 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.
3. Inntil 15. mars 2009 kan hver medlemsstat utsette anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett. Alle medlemsstater som har til hensikt å anvende denne bestemmelsen, skal underrette Rådet og Kommisjonen om dette i form av en erklæring når de vedtar dette direktiv. Erklæringen skal offentliggjøres i Den europeiske unions tidende.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

Artikkel 16

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Artikkel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 15. mars 2006.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
J. Borrell Fontelles	H. Winkler
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Erklæring fra Nederland

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Med hensyn til europaparlaments- og rådsdirektivet om lagring av opplysninger som behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester, og om endring av direktiv 2002/58/EF, vil Nederland benytte muligheten til å utsette anvendelsen av direktivet på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i et tidsrom på høyest 18 måneder fra direktivets ikrafttredelsesdato.

Erklæring fra Østerrike

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Østerrike erklærer at det vil utsette anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i et tidsrom på 18 måneder etter datoen angitt i artikkel 15 nr. 1.

Erklæring fra Estland

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

I samsvar med artikkel 15 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektivet om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direk-

tiv 2002/58/EF, erklærer Estland at det har til hensikt å benytte nevnte bestemmelse og utsette anvendelsen av direktivet på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i inntil 36 måneder etter vedtakelsesdatoen for direktivet.

Erklæring fra Det forente kongerike

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Det forente kongerike erklærer i samsvar med artikkel 15 nr. 3 i direktivet om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, at det vil utsette anvendelsen av nevnte direktiv på lagring av kommunikasjonstjenester som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett.

Erklæring fra Republikken Kypros

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Republikken Kypros erklærer at den utsetter anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, til datoen fastsatt i artikkel 15 nr. 3.

Erklæring fra Republikken Hellas

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Hellas erklærer at det i henhold til artikkel 15 nr. 3 vil utsette anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i inntil 18 måneder etter utløpet av tidsrommet fastsatt i artikkel 15 nr. 1.

Erklæring fra Storhertugdømmet Luxembourg

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

I henhold til artikkel 15 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektivet om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommuni-

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

kasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, erklærer Storhertugdømmet Luxembourgs regjering at den har til hensikt å benytte seg av muligheten i direktivets artikkel 15 nr. 3 til å utsette anvendelsen av direktivet på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett.

Erklæring fra Slovenia

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Slovenia slutter seg til gruppen av medlemsstater som har avgitt en erklæring i henhold til artikkel 15 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektivet om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, om å utsette anvendelsen av direktivet i 18 måneder med hensyn til opplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett.

Erklæring fra Sverige

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

I henhold til artikkel 15 nr. 3 ønsker Sverige å ha muligheten til å utsette anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett.

Erklæring fra Republikken Litauen

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

I henhold til artikkel 15 nr. 3 i utkastet til europaparlaments- og rådsdirektivet om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, erklærer Republikken Litauen at den så snart direktivet er vedtatt vil utsette anvendelsen av direktivet på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, som fastsatt i direktivets artikkel 15 nr. 3.

Erklæring fra Republikken Latvia

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Latvia erklærer i samsvar med artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF av 15. mars 2006 om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, at det utsetter anvendelsen av direktivet på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og epost via Internett, til 15. mars 2009.

Erklæring fra Den tsjekkiske republikk

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

I henhold til artikkel 15 nr. 3 erklærer Den tsjekkiske republikk at den utsetter anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i 36 måneder etter vedtakelsesdatoen for direktivet.

Erklæring fra Belgia

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Belgia erklærer at det benytter muligheten i artikkel 15 nr. 3 til å utsette anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i et tidsrom på 36 måneder etter at direktivet ble vedtatt.

Erklæring fra Republikken Polen

i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF

Polen erklærer at det har til hensikt å benytte muligheten fastsatt i artikkel 15 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektivet om lagring av opplysninger som behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, til å utsette anvendelsen av direktivet på kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i et tidsrom på 18 måneder etter datoen angitt i artikkel 15 nr. 1.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2006/24/EF om lagring av data fremkommet ved bruk av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste eller offentlig elektronisk kommunikasjonsnett (datalagringsdirektivet)

Erklæring fra Finland**i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF**

Finland erklærer i samsvar med artikkel 15 nr. 3 i direktivet om lagring av opplysninger som genereres eller behandles i forbindelse med levering av offentlig tilgjengelige elektroniske kommunikasjonstjenester eller av offentlige kommunikasjonsnett, og om endring av direktiv 2002/58/EF, at det vil utsette anvendelsen av direktivet på lagring av kommunikasjonstjenester som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett.

Erklæring fra Tyskland**i henhold til artikkel 15 nr. 3 i direktiv 2006/24/EF**

Tyskland forbeholder seg retten til å utsette anvendelsen av dette direktiv på lagring av kommunikasjonsopplysninger som gjelder Internett-tilgang, Internett-telefoni og e-post via Internett, i et tidsrom på 18 måneder etter datoen fastsatt i artikkel 15 nr. 1.
